

det for urimeligt at stille krav i loven om, at faderskabssag i den situation skal gennemføres, da den pågældende mand også som bidragspligtig vil kunne give barnet ægtebarns stilling ved at gifte sig med moderen, jfr. forslaget § 4.

Kan sagen ikke slutte med en frivillig anerkendelse af faderskab, må sagen indbringes som en egentlig retssag for kredsretten. Efter afhøring af parter og vidner, og efter at have fremskaffet andre mulige oplysninger, deriblandt i tvivlsomme sager altid blodprøve, må retten med anvendelse af reglen i § 6 tage stilling til, om der skal gives dom til faderskab, ene-bidragspligt, flere bidragspligtige eller frifindelse.

Stk. 3 er formuleret i overensstemmelse med det i 1959 fremsatte lovforslag om børns retsstilling.

Til § 12.

Bestemmelsen er formuleret som den danske lovs § 12.

Kapitel 2.

Barnets forsørgelse.

Kapitlets bestemmelser gælder, for så vidt ikke andet fremgår, umiddelbart såvel for ægtebørn som for børn uden for ægteskab. For den første gruppe må man imidlertid tillige henvise til reglerne i den grønlandske ægteskabslov om fastsættelse af underholdsbidrag. I øvrigt svarer reglerne til kap. 2 i den danske børnelov af 18. maj 1960.

Til § 13.

Stk. 1 og 2 svarer til den danske lovs § 13. Det fastslås i stk. 1, at begge forældre, hvad enten de er gift eller ikke, har forsørgerpligt over for barnet. Såfremt det kan blive aktuelt, at forsørgerpligten ikke opfyldes, kan den pågældende sættes i bidrag. I tilfælde af separation eller skilsmisse eller ved faderskabssagens afgørelse behøver man ikke at afvente, om frivillig opfyldelse af forsørgerpligten finder sted. Hver af parterne har krav på, at bidragets størrelse fastsættes. Hvis parterne er enige om at ordne spørgsmålet om delingen af forsørgerbyrden privat, kan den pågældende myndighed dog lade spørgsmålet om bidragets størrelse ligge. Bestemmelsen i stk. 3 afviger fra den danske lovs om børns retsstilling. I første punktum henvises til den grønlandske ægteskabslov, for så vidt angår fastsættelse af bidrag til ægtebarn, d. v. s. at den myndighed, der afgør faderskabssagen — retten eller landshøvdingen — enten straks under sagen eller senere, på en af parternes begæring fastsætter bidraget. Hvor bidrag ønskes fastsat, uden at ægteskabet ønskes opløst, træffes afgørelse af retten.

Stk. 2, 2. punktum, fastslår, at bidrag til barn uden for ægteskab altid fastsættes af retten i modsætning til, hvad der er tilfældet i det øvrige Danmark, hvor det altid er overøvrigheden, der fastsætter bidragets størrelse, jfr. lov nr. 200 af 18. maj 1960, § 13, stk. 2. Dette stemmer med gældende ret i Grønland og er begrundet med, at man, på grund af de store afstande i Grønland, kun ved at lægge afgørelsen ud til de lokale myndigheder kan få en hurtigere behandling af sagen, ligesom disse myndigheder har den bedste mulighed for at vurdere de økonomiske forhold, der kan få indflydelse på sagens afgørelse.

Til § 14.

Bestemmelsen er formuleret som § 14 i den danske børnelov. I stk. 1 bestemmes, at bidraget fastsættes under hensyn til barnets tarv og forældrenes økonomiske kår. Når begge forældre er ubemidlede, skal bidraget være normalbidraget, der fastsættes ved bekendtgørelse. Lavere bidrag end normalbidrag kan muligt tænkes som en lokal afvigelse fra normalbidraget, fastsat på grundlag af en almindelig vurdering af leveomkostningerne der på stedet. I øvrigt må hensyn til særlig trykkende økonomiske kår for den bidragspligtige tages ved inddrivelse af bidraget, ikke ved at fastsætte bidraget lavere end normalbidraget.

Der er ikke her tale om nogen ændring af gældende ret i Grønland. Bidragets størrelse er i de fleste tilfælde normalbidraget, der fastsættes én gang årligt af landshøvdingen pr. 1. april på basis af det grønlandske pristal og med pristallet for 1950 til 1951 som udgangspunkt. Normalbidraget udgør fra 1. april 1961 et grundbeløb på 200 kr. plus 64 pct. eller 328 kr. årligt. Ifølge statsministeriets skrivelse af 21. januar 1955 kan bidraget dog, såfremt barnet opholder sig på et sted, hvor leveomkostningerne er væsentlig lavere end i byerne, ved kredsdommerens bestemmelse fastsættes indtil 25 pct. lavere end normalbidraget. Nedsættelsen gælder kun, så længe barnet bliver boende på bopladsen eller udstedet. Flytter det til et sted, hvor leveomkostningerne er de sædvanlige, forhøjes bidraget automatisk til det almindelige normalbidrag med virkning fra førstkommande forfaldsdag.

Landsrådet har på sin ordinære samling i 1961 henstillet, at der finder en forhøjelse sted af normalbidraget på grund af den betydelige stigning i det grønlandske løn- og prisniveau, der har fundet sted i de senere år, således at grundbeløbet forhøjes fra 200 kr. til 300 kr., hvortil kommer det pristalsregulerede tillæg. En forhøjelse af normalbidraget i over-